

Τα Τρία Αδέρφια: παλιό παραμύθι της Θεσσαλίας (ευχαριστώ πολύ την κυρία Ελένη, τη γειτόνισσά μου, που το μοιράστηκε μαζί μου)

Πριν από πολλά, πολλά χρόνια υπήρχαν τρία αδέρφια. Όταν μεγάλωσαν, μοιράστηκαν την περιουσία του πατέρα τους. Ο μεγάλος αδερφός πήρε έναν κόκορα. Ο μεσαίος κληρονόμησε ένα δρεπάνι. Και ο τρίτος, ο μικρότερος, κέρδισε έναν γάτο.

Οι τρεις νέοι ξεκίνησαν ένα μακρύ ταξίδι για να βρουν την τύχη τους. Προχωρούσαν, προχωρούσαν, ώσπου έφτασαν σ' ένα σταυροδρόμι με τρία μονοπάτια.

Ο πρώτος αδερφός ακολούθησε το πρώτο μονοπάτι. Καθώς περπατούσε, είδε κάποιους ανθρώπους να σκάβουν και τους μίλησε.

- Τι κάνετε εσείς εδώ;
- Σκάβουμε για να φέρουμε το αύριο.
- Μην ανησυχείτε για το αύριο! Έχω έναν κόκορα!
- Τι είναι ο κόκορας;
- Είναι ένα πτηνό που μας ξυπνάει κάθε πρωί κι φέρνει την ημέρα.
- Αλήθεια; Πόσο το πουλάς;
- Το πουλάω τόσες χρυσές λύρες, όσα είναι τα φτερά του.
- Εντάξει, πάρτες! Του είπαν οι άνθρωποι και ο νέος γύρισε πίσω στο σπίτι του γεμάτος πλούτη.

Ο δεύτερος αδερφός με το δρεπάνι στο χέρι προχωρούσε, προχωρούσε, ώσπου έφτασε σε ένα χωράφι γεμάτο στάχια. Εκεί πολλοί άνθρωποι πάσχιζαν να κόψουν τα στάχια με τα χέρια τους. Ο ταξιδιώτης τους πλησίασε και τους είπε:

- Σας φέρνω μεγάλη βοήθεια! Έχω μαζί μου ένα εργαλείο που μπορεί να σας βοηθήσει. Λέγεται δρεπάνι.
- Αλήθεια; Μας σώζεις! Πόσο το πουλάς;
- Το πουλάω τόσες χρυσές λύρες, όσα είναι τα δοντάκια του!
- Ωραία! Ορίστε οι λύρες σου!

Ο νέος πήρε τον δρόμο του γυρισμού ευχαριστημένος με την επιτυχία του.

Ο τρίτος και μικρότερος αδερφός περπατούσε, περπατούσε με τον κουρασμένο, νηστικό και κακόμοιρο γάτο του, ώσπου έφτασε σε ένα πανέμορφο χωριουδάκι που είχε όμως πλημμυρίσει στα ποντίκια.

- Είστε τυχεροί! Έχω μαζί μου έναν γάτο που τρώει ποντίκια.
- Σοβαρά; Θέλουμε να τον αγοράσουμε. Πόσο τον πουλάς;
- Τον πουλάω τόσες χρυσές λύρες, όσες είναι οι τρίχες του!
- Καταπληκτικά! Σ' ευχαριστούμε, απάντησαν οι χωριανοί και τον έκαναν πλούσιο! Ενώ έφευγε ο πιο έξυπνος και τυχερός από τ' αδέρφια, ένας σοφός καλόγερος του φώναξε από μακριά:
- Και τι θα τρώει ο γάτος όταν τελειώσουν τα ποντίκια;

Τότε αστεειευόμενος ο νέος, αποκρίθηκε:

- Θα τρώει καλόγερους...

Δυστυχώς οι χωριανοί το πίστεψαν και πάνω στην απελπισία τους, έβαλαν φωτιά κι έκαψαν το χωριό τους, μαζί με τα ποντίκια, τον γάτο και τους ανθρώπους.

Όταν ξανασυναντήθηκαν οι τρεις αδελφοί μετά από καιρό αντάλλαξαν τα νέα τους. Ήταν χαρούμενοι! Συμφώνησαν ότι έγιναν πλούσιοι επειδή ήταν έξυπνότεροι από τους άλλους και πολύ τυχεροί. Οι ξένοι που βρήκαν στον δρόμο τους ήταν ανόητοι και δεν μπορούσαν να σκεφτούν πώς να λύσουν τα προβλήματά τους!